

jeg tror, det er en billig Fordring. Jeg vil henstille til Udvalget, om det ikke vil finde Anledning til at understøtte mig skjøndt Udvalgets Modstander i dette Stykke. Jeg mener derfor, at Erfaringen viser, at der ikke er nogen som helst Forbindelse mellem Prisen paa danske Statsgjældsobligationer og Rentefoden i faste Eiendomme i Danmark. Og jeg siger derfor, at hele den Opinion, man har bestræbt sig for at danne, er intet Andet end et falskt Smykke, som man hænger paa Konverteringsloven, inden den endnu er kommen til Verden og har vist, hvad den bærer i sit Skjød. Det er ikke den Frugt. De faae af Konverteringsloven. Nei, ærede Herrer! Konverteringen nedad er given af Landmandsbanken, og Landmandsbanken skal bære Prisen og Væren for, at vi faae billige Penge ud i Landet gjennem de 10 Millioner, som den har forstaaet at affætte til $3\frac{1}{2}$ pCt., og andet Middel have vi ikke til at opnaa billigere Rente. Og naar vi høre al den høie Udtalelse, som man har ikke faa meget fra Ministeren egentlig som f. Ex. fra Berlingske Tidende, hvor en ministeriel Pen til Fordel for Konverteringen endogsaa lover 4 pCt. Rente, indbefattet Afdrag, og altsaa paa en Maade siger, at Prioritetshaverne nu skulle kunne faae deres Penge til $3\frac{3}{4}$ pCt. eller maaske til $3\frac{1}{2}$ pCt., saa siger jeg, at det er Landmandsbanken, som forstaaer os denne billige Rente, og jeg tilraader den høie Finanzminister, at han udstrækker sine 2 Millioner fra Livrenteanstalten til at vandre i Forening med de 10 Millioner, som Landmandsbanken tilveibringer. Anden Udsigt til Nedgang i Renten ser jeg ikke. Thi Herremændene og Sparekasserne og andre Kapitalister lade ikke til at kende noget af den store Forventning, som næres om Konverteringslovens Lettelse i Prioriteterne. Jeg har vist her udtalt mig forstaaeligt nok om det ene Spørgsmaal, nemlig: hvorvidt denne Lov kan hjælpe Noget til, at det danske Landbrug kommer paa Fode igjen, og at nogle af disse fortrykte Landbesiddere, som nu ere ved at ligge under for Rentebyrden og Afdragene med, nu ville kunne begynde at rejse sig.

Jeg har endnu paa dette Punkt at tale om, hvad Nationalbanken siger. Den siger, at en Del af de Penge, som bliver tilovers ved Konverteringen, altsaa en Del af de Penge, som gaa af Statskassen, vil blive anvendt til

at kjøbe Kreditforeningsobligationer for, og at saaledes vil de Landbesiddere, som til December eller kommende Terminer længere hen skulle have Kreditforeningslaan, ogsaa nyde Godt af Konverteringen. Den ærede Nationalbank tager hellig feil; thi naar den Dag kommer, at Folk skal have Laan af Kreditforeningerne, nu efter at Kursen er gaaet op over Pari, faae de ikke længere udleveret Obligationer til Salg, men de faae Udbetaling i rede Penge. Der er i disse Dage udkommet en Beretning fra den yngste Kreditforening, nemlig den, som angaar Husmændene i Stiftterne, og deri staar udtrykkelig, at nu giver man ikke længere Laantagerne deres Laan i Obligationer, men beholder Obligationerne og giver dem rede Penge, og saa sælger Kreditforeningen selv Obligationerne og tager Profitten, som den lægger i Kassen. Det tænker jeg nok bliver efterfulgt af de andre Kreditforeninger; thi naar vi komme til Hypothekbankforslaget vil jeg udbede mig Tilladelse til at ophjse, hvorledes alle vore Kreditforeningers Bestyrelse i Almindelighed har set paa at faae en stor Reservefond, uden at bryde sig om Interessenternes Fordel og Skade, og ligesom nu den yngste Kreditforening med en Greve i Spidsen har gjort dette, saaledes vil ogsaa de øvrige Kreditforeninger med deres Prokuratorer i Spidsen følge med. Jeg har det fra min mangeaarige Lugtesands lige overfor saadanne Anstalter.

Jeg kommer nu til det andet Spørgsmaal, som ligger for her, og som jeg ikke har hørt den ærede Ordfører udtale sig om, lige saa lidt som han vel egentlig har udtalt sig om det, jeg har behandlet. Denne anden Del af mit Foredrag skal angaa den Fordel, som den danske Statskasse skal have af Konverteringen. Den vil blive $\frac{1}{2}$ Million eller noget derover. Jeg tvivler ikke om, at disse Beregninger, som ere anstillede i Lovforslaget og andet Steds, forholde sig fuldkommen rigtige. Jeg tvivler heller ikke om, at Hr. Finanzministeren gjerne har set denne Lov udkomme. Han har jo vistnok længe betænkt sig derpaa, og han har jo oplyst for os her i Thinget, hvilken Betænelighed han havde overfor de Smaa og Ubevidlede i Samfundet. Det er et smukt Træk, at Finanzministeren, naar vi komme paa Pengemarkedet, tager Hensyn til de Smaa og Ube-